

คำแนะนำทั่วไปสำหรับผู้เขียน วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เป็นวารสารเผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการ บทความปริทัศน์ วิจารณ์หนังสือ และจดหมายถึงบรรณาธิการ มีกำหนดออกปีละ 2 ฉบับ คือ มกราคม – มิถุนายน และ กรกฎาคม – ธันวาคม บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ต้องจัดเตรียมอย่างถูกต้องสมบูรณ์ตามมาตรฐานวารสารวิชาการ และผ่านการพิจารณาคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ ในสาขาต่างๆ ได้แก่ สาขาการศึกษา สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สาขาบริหารธุรกิจและการจัดการ

เกี่ยวกับผลงานที่จะรับ

1. บทความในสาขาต่างๆ ที่ส่งมาต้องไม่เคยเผยแพร่ (ถ้าได้รับการตอบรับที่จะให้ลง) หรือกำลังเสนอตีพิมพ์ในวารสาร วิทยานหรือสิ่งพิมพ์อื่นมาก่อน
2. ต้นฉบับจะเขียนเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ แต่ถ้าเป็นผลงานที่เขียนภาษาไทย ต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
3. เนื้อหา บทความ หรือข้อคิดเห็นที่พิมพ์ในวารสารเป็นความคิดเห็นของผู้เขียนเท่านั้น กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย
4. ต้นฉบับต้องได้รับการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 ท่านก่อนการตีพิมพ์

การส่งต้นฉบับ

เพื่อให้วารสารมีคุณภาพสามารถนำไปใช้อ้างอิงได้ การเตรียมต้นฉบับ มีรายละเอียดดังนี้

1. ขนาดของต้นฉบับ พิมพ์หน้าเดียวบนกระดาษสันขนาดเอ 5 โดยเว้นขอบกระดาษด้านบนและซ้ายมือ 3.8 เซนติเมตร (1.5 นิ้ว) ด้านล่างและขวามือ 2.5 เซนติเมตร (1 นิ้ว) ใส่เลขหน้ามุมบนด้านขวา ขนาด 16 ชนิดตัวธรรมดา ห่างจากขอบบน 2.5 เซนติเมตร (1 นิ้ว)
2. รูปแบบอักษรใช้รูปแบบอักษร TH SarabunPSK พิมพ์ด้วยโปรแกรมไมโครซอฟท์เวิร์ด ขนาด 14 ชนิดตัวธรรมดา จัดพิมพ์เป็น 1 คอลัมน์ และพิมพ์ให้ชิดขอบ

ทั้งสองด้าน จำนวนหน้าต้นฉบับ ควรมีความยาวไม่เกิน 30 หน้า

3. ชื่อเรื่องภาษาไทย ขนาด 18 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษ
ชื่อเรื่อง ภาษาอังกฤษ ขนาด 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษ

4. ประเภทของต้นฉบับ

4.1 บทความวิจัย เป็นการนำเสนอผลการวิจัยอาจเป็น Concept paper หรือผลงานวิจัย ที่สำเร็จสมบูรณ์แล้ว ซึ่งผู้เขียนได้ดำเนินการด้วยตัวเอง

4.1.1 ส่วนประกอบตอนต้น

1) ชื่อเรื่อง ควรสั้น กระชับ แสดงเป้าหมายของการวิจัย ความยาวไม่ควรเกิน 100 ตัวอักษร ให้เขียนชื่อภาษาไทยก่อนต่อด้วยเป็นภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวแรก ยกเว้น Article และ Preposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก ส่วนชื่อวิทยาศาสตร์ ให้พิมพ์ด้วยตัวเอนไม่ต้องขีดเส้นใต้ กรณีระบุชื่อสามัญของสิ่งมีชีวิตเป็นภาษาไทยให้ใส่ชื่อวิทยาศาสตร์ด้วย

2) ชื่อผู้นิพนธ์ ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อ และนามสกุล ถ้าผู้วิจัยมีหลายคน ให้ใช้หมายเลขอ้างอิงเชิงอรรถกำกับลำดับพร้อมระบุชื่อหน่วยงานของผู้วิจัยในส่วนล่างของหน้า กรณี เป็นนักศึกษาให้ระบุระดับการศึกษา สาขาวิชา และสถาบันการศึกษา

¹ ตำแหน่ง สถานภาพ + สถาบันของผู้เขียนบทความ

² ตำแหน่ง สถานภาพ + สถาบันของประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

³ ตำแหน่ง สถานภาพ + สถาบันของกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3) บทคัดย่อภาษาไทยภาษาอังกฤษ ความยาวไม่เกิน 300 คำ เป็นการย่อเนื้อความงานวิจัยทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วนตามเรื่องเต็ม ควรเขียนแบบสั้นตรงประเด็น ระบุเฉพาะสาระสำคัญเท่านั้น โดยให้ลำดับบทคัดย่อภาษาไทย ขึ้นก่อนตามด้วยบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

4) คำสำคัญ ให้ใช้คำที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่งเป็นคำที่บอกวิธีการวิจัย ประเด็นที่วิจัย ผลการวิจัย สาขาวิชาที่ทำวิจัย การใช้ประโยชน์หรือสถานที่ที่ทำวิจัย คำสำคัญให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษแต่ละชุดไม่เกิน 5 คำ โดยระบุไว้ท้ายบทคัดย่อของแต่ละภาษา

5) เนื้อหาในบทความ ประกอบด้วย ความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1) ความสำคัญของปัญหา อธิบายถึงภูมิหลังความเป็นมา และความสำคัญของปัญหาการวิจัยรวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเหตุผลของการทำวิจัย

5.2) วัตถุประสงค์ของการวิจัย เป็นความเรียงเฉพาะประเด็นสำคัญของวัตถุประสงค์การวิจัยที่ครอบคลุมแนวทางการทำวิจัยทั้งหมด

5.3) สมมติฐานการวิจัย เป็นความเรียงสมมติฐานเชิงพรรณนา หรือระบุความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

5.4) ขอบเขตของการวิจัย กำหนดกรอบความคิดการวิจัย เป็นกรอบที่เป็นแนวทางการทำวิจัยด้านเนื้อหาสาระ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง หลักเกณฑ์ การกำหนดจำนวนตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง ตัวแปรและความสัมพันธ์ของตัวแปร พื้นที่และระยะเวลาการทำวิจัย

5.5) วิธีดำเนินการวิจัย ระบุแผนการวิจัย เช่น การสำรวจ การศึกษาเอกสาร การทดลองอื่นๆ

5.6) เครื่องมือการวิจัย ชนิดของเครื่องมือ วิธีสร้าง การทดลองใช้ และการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัย

5.7) การเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและระยะเวลา การรวบรวมข้อมูล

5.8) การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.9) สรุปผลการวิจัย รายงานผลการวิจัยเฉพาะใจความสำคัญ ชัดเจน และตรงประเด็นจากผลการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ในการวิจัย โดยยึดแนวทางตามวัตถุประสงค์การวิจัย ควรอธิบายผลการวิจัยด้วยคำบรรยายเป็นหลัก ถ้ามีตัวแปรที่ศึกษาหรือตัวเลขมากให้นำเสนอเป็นรูปภาพ ตาราง แผนภูมิและกราฟ แทรกในเนื้อหา พร้อมทั้งอธิบายผลการวิจัยให้ได้สาระครบถ้วนอย่างสั้นๆ

5.10) อภิปรายผลการวิจัย เป็นการแสดงความเห็นว่าผลการวิจัย สอดคล้องหรือแตกต่างจากวัตถุประสงค์ สมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้หรือผลงานวิจัยที่มี

ผู้รายงานไว้ก่อนอย่างไร และแนวทางการทำวิจัยต่อไป

5.11) ข้อเสนอแนะ นำเสนอผลการวิจัยที่เด่นชัดสมควรนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร และแนวทางการทำวิจัยต่อไป

5.12) เอกสารอ้างอิง ให้ระบุเฉพาะที่ได้นำมาอ้างอิง ในบทความอย่างครบถ้วน โดยใช้ระบบการอ้างอิงแบบ APA citation style

4.2 บทความทางวิชาการ เป็นบทความที่ผู้เขียนได้เรียบเรียงโดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร งานแปล และผลงานจากประสบการณ์ของผู้เขียนหรือถ่ายทอดจากผู้อื่น มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ องค์กรความรู้ การเสนอความคิดเห็นที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ทางวิชาการของสาขาต่างๆ

4.2.1 ส่วนประกอบต้น

1) ชื่อเรื่อง ควรสั้น กระชับ ครอบคลุมไม่เกิน 100 ตัวอักษร ให้เขียนชื่อภาษาไทยก่อนต่อด้วยเป็นภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ เฉพาะตัวแรก ยกเว้น Article และ Preposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก ส่วนชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific Name) ให้พิมพ์ด้วยตัวเอน ไม่ต้องขีดเส้นใต้ กรณีระบุชื่อสามัญของสิ่งมีชีวิตเป็นภาษาไทยให้ใส่ชื่อวิทยาศาสตร์ด้วย

2) ชื่อผู้เขียน ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อ และนามสกุล ถ้ามีผู้เขียนหลายคน ให้ใช้หมายเลขอ้างอิงเชิงอรรถกำกับตามลำดับ พร้อมระบุชื่อหน่วยงานของผู้เขียนในส่วนล่างของหน้าแรก (กรณีเป็นนักศึกษาให้ระบุระดับการศึกษา สาขาวิชา และสถาบันการศึกษา)

3) สารสังเขป เป็นการย่อเนื้อหาทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วน ตามเรื่องเต็ม ให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยความยาวไม่เกินอย่างละ 300 คำ

4) คำสำคัญ ให้ใช้คำที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง คำสำคัญให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แต่ละชุดไม่เกิน 5 คำ

4.2.2 เนื้อหาในบทความวิชาการ มีองค์ประกอบดังนี้

1) ความสำคัญของปัญหา กล่าวถึงความน่าสนใจของเรื่องที่น่าเสนอก่อนเข้าสู่เนื้อหา

2) เนื้อความ ควรนำเสนอพัฒนาการของเรื่องได้อย่างน่าสนใจ และเนื้อเรื่องนั้นเป็นเนื้อหาใหม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

3) บทสรุป เป็นการย่อเฉพาะข้อมูลจากเนื้อความให้สั้นได้เนื้อหาสาระของเนื้อความครบถ้วน

4) เอกสารอ้างอิง ให้ระบุเฉพาะเอกสารที่ผู้เขียนได้นำมาอ้างอิงในบทความวิชาการอย่างครบถ้วนโดยใช้ระบบการอ้างอิง APA citation style (ดูรายละเอียดและตัวอย่างในเนื้อความและการอ้างอิงท้ายเล่ม)

4.3 บทความปริทัศน์ เป็นบทความวิชาการที่เขียนขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมวิชาการ ที่เกี่ยวข้องมีการวิพากษ์และแสดงความคิดเห็นในเชิงวิชาการบทนำ ที่ขยายความ และบทวิจารณ์ภาคขยาย โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ประเด็นสำคัญทางวิชาการที่ได้จากการประเมิน วิเคราะห์ สังเคราะห์ สาระที่เกี่ยวข้อง การริวเนื้อหาสาระมีลักษณะ State of the Art เป็นความรู้ความเข้าใจใหม่ เกี่ยวกับวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทบทวนวรรณกรรมทันสมัย (นับจากอดีตถึงล่าสุด) ทำไม่จึงเหมือน ทำไม่จึงต่าง ทำไม่ไม่เป็นเช่นนั้น แล้วผู้เขียนคิดอย่างไร อาจได้แนวคิดใหม่จากการทบทวนวิทยาการที่ทันสมัยทันกาลเขียนแล้ว เป็นความรู้ความเข้าใจใหม่ที่เปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ทบทวนวรรณกรรมเอาล่าสุดเป็นตัวตั้งย้อนไปเท่าใด อยู่ที่ความเหมาะสมของเนื้อหา บทความปริทัศน์เป็นการฟื้นฟูวิทยาการให้ทันสมัย กว้างขวางลึกซึ้งเพิ่มความรู้ เป็นเอกสารวิชาการที่มีคุณค่า พัฒนาการสอนวิจัย โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้ ชื่อเรื่อง บทคัดย่อ หรือเรื่องย่อ คำนำ เนื้อเรื่อง จัดแบ่งโครงสร้างให้ง่ายต่อความเข้าใจแยกประเด็น หรือลำดับเหตุการณ์ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ หรือเปรียบเทียบให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องนั้นๆ ง่ายขึ้น เอกสารอ้างอิง

4.4 วิจารณ์หนังสือ ความหมายของการเขียนวิจารณ์ คือ การค้นหาข้อดีและข้อไม่ดีของเรื่องที่จะวิจารณ์ ชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง พร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขให้ดีขึ้น เป็นการวิจารณ์เพื่อสร้างสรรค์ ลักษณะของการวิจารณ์

4.4.1 การวิจารณ์เป็นการถ่ายทอดความคิดเห็น ซึ่งจุดเด่น จุดด้อย ตลอดจนความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เช่น ผลงานด้านศิลปกรรม งานวรรณกรรม ข่าวสาร บ้านเมือง เหตุการณ์ในสังคม เรื่องราวของบุคคล เป็นต้น อย่างสมเหตุสมผล มีข้อมูลสนับสนุนความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา ไม่มีอคติต่อสิ่งที่วิจารณ์ เช่น หนังสือที่เราจะ

วิจารณ์นั้นมีอะไร ให้เนื้อหาสาระแก่ผู้อ่านมากน้อยเพียงใด เป็นต้น

4.4.2 เป็นข้อเขียนที่ชัดเจนในการบอกให้ผู้อ่านทราบถึงรายละเอียดของสิ่งนั้น ดังนั้นผู้วิจารณ์ต้องมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องที่วิจารณ์เป็นอย่างดี เช่น การวิจารณ์วรรณกรรม จะต้องรู้ว่าเป็นหนังสือประเภทใด ใครเป็นผู้แต่ง มีเนื้อเรื่อง วิธีการแต่ง การใช้ภาษาเป็นอย่างไร เป็นต้น แล้วจึงสามารถวินิจฉัยคุณค่าของสิ่งที่จะวิจารณ์ได้ว่าดีหรือไม่อย่างไร ซึ่งจะประโยชน์ต่อผู้อ่านในการตัดสินใจ เลือกชม เลือกซื้อ เลือกอ่านสิ่งนั้น

4.4.3 เป็นข้อเขียนที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย น่าอ่าน ทำให้ผู้อ่านติดตามอ่านจนจบ ใช้ถ้อยคำอย่างสร้างสรรค์ ไม่ใช่ถ้อยคำในเชิงประจาน หรือโจมตีผู้เขียนอย่างรุนแรง นอกจากนี้บทวิจารณ์ที่ดีจะต้องให้ความรู้ ความคิด ข้อเสนอแนะ แก่ผู้อ่าน ชี้ให้เห็นคุณค่าพิเศษที่อยู่ในงานเขียนเรื่องนั้น โครงสร้างของบทวิจารณ์

1) ชื่อเรื่อง ควรตั้งชื่อเรื่องที่เรียกร้องความสนใจของผู้อ่านและสื่อความหมายได้ชัดเจน เช่น ตั้งชื่อตามชื่อหนังสือที่ต้องการวิจารณ์ ตั้งชื่อตามจุดมุ่งหมายของเรื่อง ตั้งชื่อด้วยการให้ประเด็นชวนคิด ชวนสงสัย เป็นต้น

2) ความนำหรือประเด็นที่จะวิจารณ์ หรือบทนำ เป็นการเขียนนำเกี่ยวกับเรื่องที่จะวิจารณ์ เช่น ถ้าเป็นการวิจารณ์วรรณคดี ต้องบอก ชื่อวรรณคดี ผู้แต่ง ประเภทความเป็นมาของเรื่อง และอาจเขียนอธิบายและจุดที่ทำให้ผู้วิจารณ์ สนใจวรรณคดีเรื่องนี้

3) เนื้อเรื่อง เป็นส่วนแสดงความคิดเห็นและรายละเอียดในการวิจารณ์ โดยนำเสนอจุดเด่น และจุดบกพร่องของเรื่องอย่างมีหลักเกณฑ์และมีเหตุผล หากต้องการเล่าเรื่องย่อของวรรณคดีหรือวรรณกรรม ที่นำมาวิจารณ์ ควรเขียนเล่าเรื่องอย่างสั้นๆ เพราะการวิจารณ์ไม่ใช่การสรุปเรื่อง แต่เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้วิจารณ์ที่มีต่อวรรณคดีหรือวรรณกรรมเรื่องนั้น ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายอะไรมายังผู้อ่าน หนังสือ และสื่อให้ชัดเจนหรือไม่อย่างไร ถ้าประเด็นในการวิจารณ์มีหลายประเด็น ควรนำเสนอตามลำดับ เพื่อให้ผู้อ่านบทวิจารณ์เข้าใจง่ายไม่สับสน ในกรณีที่มีวรรณคดีหรือวรรณกรรมเรื่องนั้นมีจุดเด่นและจุดด้อย ควรเขียนถึงจุดเด่นก่อนแล้วจึงกล่าวถึงจุดด้อย เพื่อให้เกียรติผู้เขียน และแสดงให้เห็นว่า การวิจารณ์ คือการสร้างสรรค์ไม่ใช่การทำลาย

4) บทสรุป เป็นย่อหน้าสุดท้ายของบทวิจารณ์ เป็นการเขียนสรุปความคิดทั้งหมดที่วิจารณ์และให้แง่คิด หรือข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน นอกจากนี้

บทสรุปยังช่วยให้ผู้อ่านได้บทวนประเด็นสำคัญของเรื่องและความคิดสำคัญของผู้วิจารณ์ แม้ว่าผู้อ่านอาจจะไม่ได้อ่านบทวิจารณ์ทั้งบท แต่ได้อ่านบทสรุปก็สามารถทราบเรื่องของวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่นำมาวิจารณ์ รวมทั้งความคิดเห็นของ ผู้วิจารณ์ที่มีต่อวรรณคดีหรือวรรณกรรมเรื่องนั้นได้

4.5 จดหมายถึงบรรณาธิการ เพื่อแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือโต้แย้งความเห็นของนักวิจัยอื่นๆ ตลอดจนการเผยแพร่ความรู้และประสบการณ์ที่น่าสนใจ

5. เอกสารอ้างอิง เอกสารที่นำมาอ้างอิงควรได้มาจากแหล่งที่มีการตีพิมพ์ชัดเจน อาจเป็นวารสาร หนังสือหรือแหล่งข้อมูลอินเทอร์เน็ตก็ได้ ทั้งนี้ผู้เขียนเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารอ้างอิงทั้งหมดในการตีพิมพ์บทความ ทั้งนี้ให้คัดสรรเฉพาะเอกสารที่อ้างอิงเท่านั้น ไม่ใช่บรรณานุกรม รูปแบบการอ้างอิงเอกสารอยู่ในส่วนถัดไป

6. การอ่านประเมินต้นฉบับ ต้นฉบับจะได้รับการอ่านประเมิน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) จากภายนอกมหาวิทยาลัยในสาขาวิชานั้นๆ จำนวน 2 ท่านต่อเรื่องและส่งผลการอ่านประเมินคืน ผู้เขียนให้เพิ่มเติม แก้ไข หรือพิมพ์ต้นฉบับใหม่แล้วแต่กรณี

7. ลิขสิทธิ์ ต้นฉบับที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ถือเป็นกรรมสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ห้ามนำข้อความทั้งหมดหรือบางส่วนไปพิมพ์ซ้ำเว้นเสียแต่ว่าจะได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยฯ เป็นลายลักษณ์อักษร

8. ความรับผิดชอบ เนื้อหาต้นฉบับที่ปรากฏในวารสารเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนทั้งนี้ ไม่รวมความผิดพลาด อันเกิดจากเทคนิคการพิมพ์

9. การส่งต้นฉบับ ผู้เขียนส่งต้นฉบับที่พิมพ์ตามข้อกำหนดของรูปแบบวารสารได้ 3 วิธี คือ

9.1 ส่งด้วยตนเอง ต้นฉบับบทความ จำนวน 3 ชุด พร้อมแผ่นซีดีที่บรรจุข้อมูลต้นฉบับ 1 แผ่น

9.2 ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนมาที่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี 272 หมู่ที่ 9 ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100 โดยส่งเอกสารตามข้อ 9.1

9.3 ส่งทางระบบวารสารอิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ชื่อวารสาร “วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี” ผ่านทาง <http://e-journal.sru.ac.th/index.php/srj>

การอ้างอิงเอกสาร

การอ้างอิงเอกสารในเนื้อหาให้ใช้ระบบ APA Style (American Psychological Association Style) ให้เริ่มต้นด้วยเอกสารอ้างอิงภาษาไทยก่อนแล้วตามด้วยเอกสารภาษาต่างประเทศ หากผู้เขียนมีมากกว่า 3 คน ให้ใส่ชื่อ 3 คนแรกแล้วตามด้วย และคณะ หรือ et al.

การเขียนเอกสารอ้างอิง ดังนี้

1. หนังสือ

ชื่อ นามสกุลผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ. เมืองที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์.

2. รายงานทางวิชาการ

ชื่อ นามสกุลผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่องานวิจัย. เมืองที่พิมพ์ : หน่วยงานที่เผยแพร่.

3. วิทยานิพนธ์

ชื่อ นามสกุลผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อวิทยานิพนธ์. วิทยานิพนธ์.....มหาบัณฑิต/
วิทยานิพนธ์..... คุรุศึกษบัณฑิต สาขาวิชา ชื่อสถานศึกษา.

4. รายงานการประชุม

ชื่อ นามสกุลผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเอกสารรวมเรื่องที่ได้จากรายงานการประชุม. วัน
เดือนปีที่จัด. สถานที่จัด. เลขหน้า.

5. วารสาร

ชื่อ นามสกุลผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่พิมพ์ (ฉบับที่พิมพ์),
เลขหน้าแรก - หน้าสุดท้าย.

6. หนังสือพิมพ์

ชื่อ นามสกุลผู้เขียน. (ปี เดือน วันที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อหนังสือพิมพ์, เลขหน้าแรก -
หน้าสุดท้าย.

7. สื่ออินเทอร์เน็ต

ชื่อ นามสกุลผู้เผยแพร่. (ปี เดือน วันที่อ้างอิง). ชื่อเรื่อง. จำนวนหน้า. แหล่งที่มา URL : http :
การอ้างอิงภาษาอังกฤษใช้เช่นเดียวกับภาษาไทย

การเขียนเอกสารแทรก ดังนี้

1. ชื่อ นามสกุลผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) กล่าวว่่า.....

หรือ

2.ต่อการบริการ (ชื่อ นามสกุลผู้เขียน. ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า)

ชื่อสกุลภาษาอังกฤษ (ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) อ้างถึงใน ชื่อ นามสกุลผู้เขียน.
ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) ได้ให้ความหมายว่า.....